

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

rugsėjo

19 d.

Seštadienis

Nr. 111 (4304)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Derliui nuimti — sutelktos jėgos

Jau nebe pirmus metus gera patyrimą turintys Andrioniškio kolūkiečiai mechanizatoriai Vytautas Morkūnas ir Povilas Sabaliauskas išvaliuoja bulvių kasimo kombainus į laukus. Drauge su jais šį rudenį kombainu bulvių derlių stengiasi nuimti ir mechanizatorius Algis Vainagis. Našiai panaudojus šią techniką, trejetas mechanizatorių, padedant kombainus aptarnaujantiems talkininkams, kasdien bulvių gumby derlių nuima nuo 6–7 hektarų ploto.

Bulvėlavio darbuose andrioniškiesiems žemdirbiams gana aktyviai talkininkauja daugiausia 30 Kauno politechnikumo moksleivių, apie pusšimtį atvykstančių paslaugoms dienomis Troškūnų proftechninės mokyklos ir Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos mokinių bei Andrioniškio aštuonmetės mokyklos vyresniųjų klasių moksleiviai. Kai tikrai ūkio mechanizatorius Antanas Kriščiūnas ir neseniai baigęs proftechninę mokyklą

Raimondas Makarskas, pastelkę bulvių kasamąsias, paruošia talkininkams darbų frontą, nemažas būrys kauliukų talkininkų ir Troškūnų proftechninės mokyklos moksleiviai kasdien nurenka bulves nuo 3 hektarų ploto, o kiti jaunieji talkininkai surenka gumbus po kasimo nukultivuotuose laukuose arba triūsia, rūšiuodami bulves. Andrioniškiesiai šiame augina bulves 65 hektarų plote, tad sutartinai dirbant ūkio mechanizatoriams ir talkininkams, jų derlius sudorotas jau beveik nuo 40 hektarų.

Nemažą rūpestį ūkio šeiminiškai skiria ir linų produkcijos tvarkymui. Ypač šauiniai padirbėjo mechanizatoriai Antanas Kriščiūnas ir Stasys Galvonas, kurie visus linus, augintus 75 hektarų masyvuose, nurovė vien tik kombainais. Jau nuo 50 hektarų linų stiebeliai arba atsikloję šiaudeliai išgabenti į linų perdirbimo fabrikus arba suvežti į ūkio klotimus.

S. Vaitkus

Suarta du trečdaliai dirvų

Javai dar lenkė varpas po kombainų lenktuvais, o darbuotojai „Nevėžio“ kolūkiečiai mechanizatoriai Algirdas Guogis ir Gintautas Karvelis savo plieno žirgus išvaravo į arimo barus. Sieme ūkyje pasirūpinta, kad rąžienos būtų suartos kuo anksčiau, padėtas pamatas ateinančių metų derliui. Dirvos kalvotos, arti nelengva, tačiau, susumudiant socialistinio lenktyniavimo rezultatus, ypatingas dėmesys kreipiamas arimo kokybei, traktoriaus, plūgų techniniam stovui. Rezultatai susumuojami kas dešimt dienų, o per mėnesį trims šaukiausiai padirbėjusiems artojų išmokamos premijos. Darbo sparta ir arimo kokybė nepalenkiama Gintautas, Karvelis, kurio sąskaitoje 200 hektarų suartų dirvų. Nuo pirmo stengiasi neatsilikti Algirdas Guogis ir kiti.

„Nevėžio“ kolūkyje heliko arti trečdalis dirvų. Šiomis dienomis darbas pasibėimai paspartės, nes į artojų greitas įsijęs Jonas Klepa ir Julius Vėžys su energingais T-150 traktoriais. Tikimasi rudeninį arimą užbaigti iki Žemdirbio dienos.

Turi nevėžiečiai ir kiti neatsilikti dirbų. Geras agrotechninis terminas baigti žiemkenčių sėja, sudoroti kukurūzai. Visu spartumu kasamos bulvės, kurių ūkis augina net 130 hektarų. Bul-

vių kombainus vairuoja prietę mechanizatoriai Povilas Gudelis, Vytautas Peculis ir šių metų kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas Juozas Cėnys. Dėdamos visos pastangos, kad naši technika neprastovėtų. Nukasta virš 70 hektarų bulvių, iš jų 50 kombainais.

K. Jaunius

LTSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUME

Už nuopelnus žemės ūkio gamybai ir aktyvų dalyvavimą visuomeniniame gyvenime penkiasdešimtųjų gimimo metinių proga K. Staro kolūkiečio pirmininkas Pranciškus Laužikas apdovanotas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo garbės raštu.

LKP rajono komiteto IV plenumas

Užvakar įvyko LKP Anykščių rajono komiteto IV plenumas.

Plenume apspartytas klausimas „Apie rajono partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų uždavinius intensyvinant gyvulininkystę, sukurlant jai tvirtą pašarų bazę TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų nutarimų sviesoje“.

Pranešimą šiuo klausimu plenume padarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

Diskusijoje dėl pranešimo dalyvavo „Lenino keliu“ kolūkiečio pirmininkas A. SLAVENSKAS, „Svyturio“ kolūkiečio karvių melžėja T. ASACIOVA, Anykščių gamybinio susivienijimo kilnojamos mechanizuotos kolonos vyr. šalininkas S. PILKAUSKAS, „Anykščių šilėlio“ kolūkiečio vyr. zootechnikė E. VISOCKIENE, „Gintaro“ kolūkiečio pirmininko pavaduotojas, pirminės partinės organizacijos komiteto sekretorius V. KRASAUSKAS, Andrioniškio kolūkiečio fermos vedėja V. MORKONIENE, Traupio apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas B. PILKAUSKAS, Anykščių rajono žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS.

Svarstyto klausimu plenumo dalyviai priėmė atitinkamą nutarimą.

„K. d.“ Inf.

VISUOTINĖS POLITINĖS DIENOS RENGINIAI

Tikslu artinti žemdirbių kolektyvams, statybiniams ir kitoms organizacijoms, svietimo bei kitų įstaigų darbuotojams iškilusius uždavinius, įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, praeitą trečiadienį rajono gamybinuose kolektyvuose, organizacijose ir įstaigose buvo surengta Visuotinės politinės dienos renginiai. Juose dalyvavo partijos rajono komiteto biuro nariai, atsakingi rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai, padarė pranešimus ir surengė pokalbius apie būtinumą visokeriopai skatinti darbo kolektyvuose dirbančiųjų politinį ir gamybinių aktyvumą bei iniciatyvą, siekiant kuo sekmingiau įvykdyti šių metų planines užduotis ir prisiti-

tus socialistinius įsipareigojimus.

Ivykusiuose susitikimuose su žemės ūkio darbuotojais pokalbis vyko apie konkrečius uždavinius, susijusius su darbo organizavimo ir socialistinio lenktyniavimo tobulinimu.

Politinės dienos renginiai įvyko Elmininkų eksperimentiniame ūkyje, „Aušros“, „Atžalyno“, M. Melnikaitės, Skiemonių ir kituose rajono kolūkiuose, Anykščių mechanizuotos kolonos, Autokelių valdybos kolektyvuose, Troškūnų ir Skiemonių vidurinėse mokyklose bei kitur. Renginių metu dalyvavo rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai atsakė į klausytojų pateiktus klausimus.

„K. d.“ Inf.

ŽINIOS

APIE ŽEMES ŪKIO DARBUS RAJONO ŪKIUOSE 1981 m. rugsėjo 17 d.

Ūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių proc.	Nukasta bulvių proc.	Bulvių derlingumas c/ha	Rudeninis artimas proc.	Pagaminta pašarų rugsėjo 14 d.		
					užaugta siloso žalos masės proc.	pašarinių vien. ent.	gyvulių
Andrioniškis	97	40	130	32	83	8.7	
„Anykščių šilėlis“	98	21	112	51	60	6.5	
„Ateitis“	67	50	133	2	37	6.7	
„Atžalynas“	95	34	164	29	54	9.7	
„Aukštakalnis“	97	100	80	47	66	7.0	
„Aušra“	72	45	123	24	111	11.3	
Cerniachovskio	96	32	102	11	75	6.3	
„Gimtoji žemė“	100	38	143	44	38	15.4	
„Gintaras“	109	45	124	36	27	8.5	
K. Staro	85	40	111	25	27	6.3	
Kurkliai	100	30	148	30	100	11.4	
„Lenino keliu“	100	—	—	21	83	9.3	
Levaniškis	97	35	—	29	7	8.7	
M. Melnikaitės	84	43	59	45	70	8.4	
„Nevėžis“	100	42	97	63	56	11.1	
„Pirmyn į komunizmą“	100	33	150	15	96	12.5	
„Puntukas“	100	38	84	42	59	8.4	
Skieponys	64	23	60	6	34	8.0	
Surdegis	91	95	150	40	37	15.5	
Svėdasai	100	39	150	51	157	10.2	
„Svyturys“	91	100	150	26	56	10.2	
„Už taiką“	87	80	106	30	62	11.5	
„Vienybė“	79	50	108	17	9	9.1	
Jakšiškio t. ūkis	87	34	98	16	28	10.0	
Naujasodžio t. ūkis	69	43	113	19	32	12.5	
Raguvėlės t. ūkis	100	60	90	29	52	10.2	
Štaškūniškio t. ūkis	100	50	140	34	120	8.5	
Sodininkystės t. ūkis	100	60	210	17	86	12.9	
Elmininkų eksp. ūkis	94	32	251	26	28	20.6	
RAJONE	90	39	123	29	57	9.6	

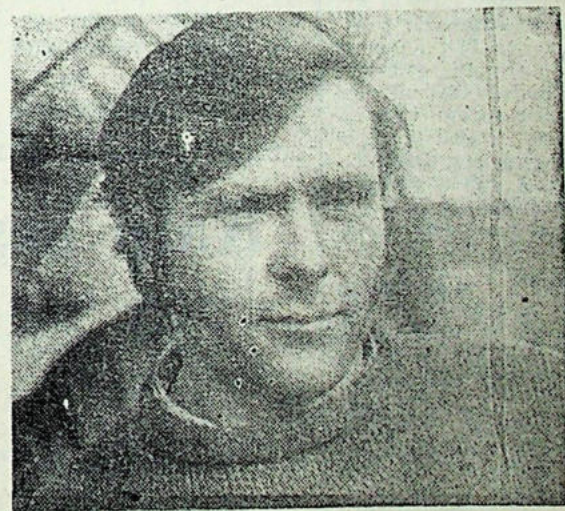
Anykščių informacinė skaičiavimo stotis

Laukuose — nauja technika

Praeitais metais „Ateities“ kolūkis įsigijo rulinį šiaudų dorojimo presą PRP-1.6. Deja, nepalankūs orai, patyrimo stoka, neleido jo ne kaip reikiant išbandyti. Sieme šį presą ūkio vadovai paskyrė nagingam, mėgstamam naujovės mechanizatoriui Jonui Bernotui. Sis nemaža plūso, kol jį tinkamai sureguliuavo, išmoko dirbti. Darbui įsibėgėjus, per dieną jis nurenka šiaudus nuo 10–12 hektarų.

Esame patenkinti šiuo, palyginti našiu šiaudų dorojimo būdu, — sako ūkio vyr. agronomas Antanas Skapas. — tačiau vieno preso mums per mažai. Šiuo metu jau įsigijome antrąjį.

Ateitiečiai šiaudų rulus, sveriančius 200–300 kilogramų, krauna į dāržines.

J. JUNEVICIAUS nuotraukose: mechanizatorius Jonas Bernotas; rulinis presas darbo metu.

Šeimininkišku požiūriu

„Anykščių šilėlio“ kolūkio mechanizatorių partinės grupės komunistai buvo susirinkę į ataskaitinį-rinkiminį susirinkimą. Vienuošios partijos narių ir vieno kandidato į TSKP narius grupė — tai gausios ūkio mechanizatorių šeimos branduolys, sėjėjų, pjovėjų ir artojų avangardas.

Grupės komunistų ataskaita vyko kaip tik tada, kai iš laukų į kolūkio aruodus kelsavo paskutiniai grūdai, buvo baigiami rauti linai, sparčiai sėjami žiemkenčiai, o sekančių metų derliui auginti jau buvo suarta beveik 40 procentų rudeniniam arimui skirtų dirvų.

Partinės grupės organizatoriaus, mechaninių dirbtuvų vedėjas Alfonsas Zabulionis savo pranešime kalbėjo apie tai, kad darbų spartos ir kokybės pavyzdį komunistai rodė visuose darbų baruose, rūpestingai vykdė pastovius bei vienkartinius įpareigojimus, aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje, o sėkmę lėmė asmeninis šeimininkiškas požiūris į jiems pavestą darbą. Tik geras žodžiais paminti kolūkio partinės organizacijos biuro nariai — komjaunimo politmokyklos propagandistas, inžinierius Aloyzas Gudelis, pul-

kus racionalizatorius, jaunimo globotojas, Lenino ordininkas Albinas Strazdas, rajono liaudies kontrolės komiteto narys Vladas Tyla. Sie ir kiti grupės komunistai su didele atsakomybe ruošė techniką darbymečiui. Už antrą šį metų ketvirtį ūkis iškovojų rajono pereinamąjį prizą „Okis, gerai remontuojantis ir prižiūrinčias technika“. Ataskaitoje pažymėtas komunistų dėmesys įvairiųjų darbams, mechanizatorių socialistiniam lenktyniavimui. Ruošiantis šiam atsakingam darbymečiui, dalinasi patirtimi su socialistinio lenktyniavimo partneriais, būtent „Gintaro“ kolūkio žemdirbiais. Partinės grupės nariams buvo pavesta vadovauti atskiroms derliaus derojimo grandims. Komunistai Albinas Strazdas ir Vladas Tyla prisilėmė atsakomybę už pjovėjų grandis, Antanas Palubinskas vadovavo ražienų skutėjams. Ūkio pjovėjų tarpe minėti komunistai, kaip prityrę ir rūpestingi kombainininkai, tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais. Metiniai asmeniniai socialistiniai įsipareigojimai — partiečiams šventas reikalas. Mechanizatoriai komunistai Albinas Strazdas per šį metų pirmąjį pusmetį atliko darbų, prilygstančių 1630 sutartinių hektarų ir įsipareigojimą viršijo 4 procentais, K. Andrikonis — 7 procentais, vairuotojas Povilas Trafimovas padarė 45146 tonkilometrus ir pusmečio įsipareigojimus viršijo net 14 procentų. Mechanizatorių šeimos partiečiai aktyviai dalyvavo racionalizatoriniame judėjime. Praeitais metais ūkio racionalizatoriai

pateikė 12 pasiūlymų, kurių ekonominis efektas virš 3000 rublių. Šiemet pagamintas plūgas su hidrosaugikliu, sukonstruota sraigė kombinuotame pašarame iškrauti iš vagonų į automašinas, pagamintas sukabintuvas kultivavimo darbams prie traktoriaus T-150K, pakrovėjas prie traktoriaus T-25.

Ataskaitiniame susirinkime tiek partinės grupės organizatoriaus A. Zabulionio pranešime, tiek ir kolūkio pirmininko Vlodo Sostako, komunistų Albino Strazdo, Vlodo Tylos, Broniaus Kurkio, Povilo Rukšos, Aloyzo Gudelio pasisakymuose buvo išreikštos mintys ne vien tik apie darbo pergales, komunistų avangardinį vaidmenį. Jie išreiškė susirūpinimą ir dėl pasireiškiančių darbo drausmės pažeidimų, dėl to, kad atskiri mechanizatoriai dar neįaučia atsakomybės už jiems pavestą darbą. Komunistus jaudino kai kurių artojų kreivos vagos rudeniuose arimuose, atskirų vairuotojų lengvabūdiškas tepalų laistymas, technikos netausojimas. Kovoti už aukštą žemdirbystės kultūrą, skiepyti mechanizatoriams komunistinį požiūrį į darbą, meilę tėvų žemei — vienin-gas grupės komunistų noras. Šeimininkiškai aptarę nuveiktus darbus ir ateities uždavinius, komunistai išreiškė pasiryžimą atkakliai kovoti už darbų kokybę, jauti didesnę atsakomybę už auklėjimą tų, kurie dirba šalia, mobilizuoti mechanizatorių kolektyvą vienuoliktąjį penkmečio planą ir socialistinių įsipareigojimų įvykdymui.

J. Dikčiuvienė

Cernachovskio kolūkio gyvulininkystės specialistai darbščiausių tarpe minėti kolūkio verselių augintojų Aleksą Sidorovą. Penkiolika metų jis sąžiningai prižiūri verselius, stengiasi, kad jie būtų gerai imlūs, kolūkiui atneštų kuo didesnę naudą. Darbo veteranas pastoviai užima prizines vietas gyvulininkystės darbuotojų socialistiniame lenktyniavime.

J. Junevičiaus nuotr.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

VISĄ PARĄ

2315 tonų žolės mielių par-davė valstybei Rusnės žuvininkystės ūkio žemdirbiai. Agregatai ir toliau sukasi ištisą parą, informuoja Siliutės „Komunistinis darbas“, kasdien pagaminama iki 30 tonų granuliu.

Ūkio galvijams daržinėse yra 900 tonų šieno, į tranšėjas sukrauta 4465 tonos šienainio — dvigubai daugiau, negu buvo planuota.

REKONSTRUOTUOSE TVARTUOSE

Beveik pusantro tūkstančio galvijų peni K. Poželos kolūkis. Jis neturi lygių pagal mėsos gamybą Lazdijų rajone. Realizavęs apie 900 nupenėtų galvijų, šiemet ūkis

jau gavo 380 tūkstančių rublių pelno.

Padidinti mėsos gamybą, pažymi „Darbo vėliava“, daug padėjo ūkio statybininkai. Jie rekonstravo senus tvartus, o miškiniuose sudarė ištisą kompleksą, šalia senų versidžių pastatydami naują. Penimi galvijai dabar laikomi grupėmis, palaidi, mechanizuoti šeriami bei girdomi, buldozeriu šalinamas mėšlas. Tuo būdu į tvartus telpa daugiau gyvulių, sumažėjo darbo sąnaudos, o priesvoriai gerl — po 800—900 gramų per parą.

DEPUTATŲ INICIATYVA

Siauliu įmonėse dirbantys miesto Tarybos deputatai, praneša „Raudonoji vėliava“, telkia žmones gaminti dau-

giau liaudies vartojamų prekių. Deputatų iniciatyva „El-nio“ odos ir avalynės gamybinio susivienijimo kolektyvas įsipareigojo patiekti šių prekių virš plano už 100 tūkstančių rublių. „Verpsto“ trikotažininkai davė žodį viršyti gamybinės užduoties, iki metų pabaigos 60 procentų atnaujinti gaminių asortimentą, daugiau produkcijos padaryti iš atliekų. „Nuklo-no“ gamyklos dirbantieji numatė per šį penkmetį 1,7 karto padidinti liaudies vartojamų prekių gamybą.

Miesto įmonėse deputatų grupės steigia postus, kurie kontroliuos, kaip vykdomi socialistiniai įsipareigojimai. (ELTA)

Išsivežėme svajonę

Iš įvairiausių Lietuvos kampelių mes buvome suvažiavę į „Silelio“ poilsio namus. Jau buvome girdėję, kad anykštėnai moka priimti poilsiautojus ir juos aptarnauti. Be to, ką patyrėme, pralenkė geriausius mūsų lūkesčius. Poilsio namų administracija sutiko poilsiautojus kaip lauktus svečius, užtikrino gerą ir nuoširdų aptarnavimą. Mus tiesiog stebino vyr. virėjos O. Gobuzienės išmonė ir išradin-gumas. Si moteris sugėbavo paruošti kasdien vis naujus, skanius patiekalus. Mandagiai aptarnaudavo padavėja I. Lunskenė ir kt. Per visą „Silelyje“ praleistą laiką mūsų poilsį įvairino teminės ekskursijos po Anykščių literatūrines vietas. Lankėmės taip pat prie Rubikių ežero. Puntuko akmenis ir kituose gražiausiuose Anykščių krašto kampeliuose. Didelį įspūdį paliko ekskursijų metu išgirsti pasakojimai apie žymiusius anykštėnus, Anykščių krašto istoriją. Už tai mes labai dėkingos ekskursijų vadovei E. Petrokienei.

Išvykome iš „Silelio“ poilsio namų ne tik gerai pailsėję, bet praturtėję žiniomis apie vieną gražiausių Lietuvos kampelių ir jo žmones. Išsivežėme svajonę dar ne kartą praleisti atostogas svetinguose „Silelio“ poilsio namuose.

G. Karosienė,
R. Serepinkienė,
D. Zakarova,
O. Cepulytė

„Kompleksinį įrenginį gyvuliams boksuose laikyti sukūrė Latvijos TSR Rezeknės melžimo aparatų gamyklos konstruktoriai. Be melžimo aparatų, jį sudaro vamzdynas pienui pumpuoti, automatinės girdyklas. Darbininkų brigada gali sumontuoti įrenginį dviejų šimtų gyvulių fermal per vieną pamainą.

„Taškento politechnikos instituto chemikams pavyko gerokai prailginti plėvelės iš polivinilchlorido tarnavimo laiką. Ši plėvelė plačiai naudojama kaip šiltnamio dangalų ir pakavimo medžiaga. Taškentiečių susintetinto polimero dėka polivinilchlorido plėvelė atspari saulės radiacijai ir agresyviai aplinkai, geriau praleidžia infraraudonuosius spindulius.

„Moldavijos kaimuose dujų likuota milijonas butų. Gamtinės dujos čia atkeliauja iš Orenburgo telkinio. Jų magistralė TSRS — Bulgarija kerta respublikos pietus. Žvyrą kurą dabar naudoja daugiau kaip 80 procentų Moldavijos kaimo gyventojų.

„Armėnijoje gerai užderėjo vynuogės. Šiais metais respublikos žemdirbiai planuoja parduoti jų valstybei 225 tūkstančius tonų — žymiai daugiau, negu pernai. (TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981. IX. 19

Kaip organizuojami poilsio vakarai?

Jaunam žmogui daug ko reikia: ir įdomios knygos, gero koncerto, turiningos ekskursijos, nuotaikingo poilsio vakaro... Pastarąją, tokią populiarią jaunimo laisvalaikio praleidimo formą šįkart ir norėjęs paliesti.

Neseniai LLKJS Anykščių rajono komiteto operatyvinė grupė surengė porą reidų, kuriuose dalyvavo LLKJS Anykščių rajono komiteto darbuotojai, komjaunimo aktyvistai, operatyvinės grupės nariai, Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai. Reidų tikslas — patikrinti, kaip atskiruose kultūros namuose organizuojami poilsio vakarai, koks jų kultūrinis lygis, ar juose iš tiesų jaunimas gali išmokti kultūringai linksminintis.

Aidint nuotaikingos šiuolaikinės muzikos ritmams, reido dalyviai užsuko į Sodninkystės tarybinio ūkio kultūros namų salę, kurioje vyko šokiai. Jaunimas kultūringai linksminosi, salė buvo tinkamai paruošta, budėjo atsakingi už šokių vakarą asmenys. Reido dalyvius neramino tik tai, kad greta suaugusių jaunų žmonių, salėje 23 valandą sukiojosi ir

nepilnamečiai, Troškūnų profesinės technikos mokyklos, Anykščių antrosios ir trečiosios vidurinių mokyklų moksleiviai. Keletą nepilnamečių sutikome dviračiais važiuojančius į šiuos kultūros namus.

Visai kitas poilsio vakaro vaizdas reido dalyvius pasitiko Kalvelių kultūros namuose. Nebuvo čia atsakin-gu už šokių vakarą asmenys, niekas nebūdė jo, salė buvo netvarkinga, nedegė šviesa, nes nutraukti elektros laidai... Bet kas labiausiai sujaudino visus reido dalyvius? Ogi tai, kad apsilankius Kalvelių, Rubikių, Burbiškio kultūros namuose ar Statybinių medžiagų kombinato Vikonijų cecho klube, — visur buvo gausu nepilnamečių — visų trijų Anykščių vidurinių mokyklų, Troškūnų profesinės technikos mokyklos bei kitų mūsų rajono mokyklų moksleivių. Į šokių vakarus jie traukė pėsčiomis ir dviračiais, nežiūrint į tai, kad jau buvo vėlausias lai-

kas. Reido dalyviai Burbiškio, Rubikių, Kalvelių kultūros namuose sulaukė net neblaivius nepilnamečius. Be abejo, toks nepilnamečių elgesys neliks neįvertintas, apie tai praneša mokyklų pedagogams, į šių nepilnamečių tėvų darbuvietais.

Be abejo, vaiko auklėjimas, pirmiausia — tėvų rūpestis. Sunku suprasti tuos vaikus, kurie, būdami vaikams, vėluoja išlaistyti, nereikalingai kalavo laiką grįžti į namus. Štai ir rezultatai — net keletas „šokėjų“, kuriems tuo metu pagal mokinių taisykles jau vertėjo miegoti, užtikti neblaivūs. Pavojaus tykojo ne vien tik čia — juk šiame reide dalyvavę autoinspekcijos darbuotojai išaiškino ir keletą suaugusių žmonių, kurie vairavo transporto priemones irgi neblaivūs. Ar be priežiūros vaikštinėjantis vėlumo jų nepilnametis sūnelis negalėjo tapti nelaimingo atsitikimo auka? Gerai, kad taip tą vakarą neatsitiko. Bet turi bū-

MŪSU REIDAS

ti budrus ne tik tėvai, bet jauti atsakomybę už jauną žmogų ir visi suaugusieji, nes abejingumas dažniausiai priveda prie skaudžių pasekmių. O poilsio vakarų organizavimas taip pat ne vien kultūros darbuotojų rūpestis. Užtikrinti juose aukštą kultūrą, siekti, kad jie taptų tikra kultūringo laisvalaikio praleidimo mokykla — ne mažesnis ir vietos pirminių komjaunimo organizacijų uždavinys. Kaip po šio reido teigė LLKJS Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius A. Kučinskas, pirminės komjaunimo organizacijos dar nepakankamai glaudžius ryšius palaiko su vietos kultūros įstaigomis, per mažai rūpinasi poilsio vakarų įvairinimu, turinimu.

LLKJS Anykščių rajono komiteto operatyvinės grupės nariai, siekdami kelti poilsio vakarų organizavimo kultūrą, pasiryžę ateityje dažniau rengti tokius reidus, aplankyti ne vienus mūsų rajono kultūros namus poilsio vakarų įkarštyje.

Reido medžiagą spaudai paruošė „K. d.“ koresp. R. BRAZENIENE

MŪSŲ DARBAI IR RŪPESČIAI

Rytoj Tarybų šalis miškininkai pažymi savo šventę. Sienės išvakarėse „Kolektyvinio darbo“ redakcijos darbuotojas kreipėsi į Anykščių miškų ūkio direktorių Praną SEBEIKĄ, prašydamas atsakyti į keletą skaitytųjų dominančių klausimų.

KORESPONDENTAS: Koks svarbiausias dabartinis miškininkų uždavinys?

P. SEBEIKA: trumpai tariant — išsaugoti ir atstatyti miškus. Plačiau gyvendant šiuos uždavinius, noriu pabrėžti, kad žodis „išsaugoti“ šiuo atveju nereikš, jog pagrindinis mūsų rūpestis saugoti mišką nuo grobstytojų. Tokių beveik nėra. Ir žodžio „išsaugoti“ turinį sudaro pareiga laiku atlikti visus launo miško priežiūros darbus, kad būtų sudarytos optimaliausios sąlygos augti vertingiausiems medžiams.

Na, o dėl atstatymo, tai čia turime galvoje kirtaviečių valstybiniuose ir kolūkiniuose miškuose užsodinimą vertingų medžių sodinukais. Kokia apimtimi šie darbai vykdomi, galima spręsti iš to, kad kasmet apsidirina maždaug po 120–140 ha žemės valstybiniuose ir 50–70 ha kolūkiniuose miškuose. Tokie kiekiai, turint omenyje savaiminį atsizeldimą, pernelyg drėgnų lapuočių miškų biržėse, pilnai pakankami, ne mažiau, o didina medynų plotus valstybiniuose ir kolūkių miškuose.

KORESPONDENTAS: mūsų dienomis beveik visose liaudies ūkio šakose jaučiamas darbininkų stoka. Kokie reikalai miškų ūkyje? Kaip sprendžiama darbo jėgos problema?

P. SEBEIKA: kol kas didesnės darbininkų stokos nejauciame. Miško ruošai sudarytos kompleksinės brigados pilnai sukomplektuotos. Paskutiniuoju metu smarkiai išaugo darbų mechanizacijos lygis. Sunkiausia darba — medienos ištraukimą į tarpinius sandėlius pavoko mechanizuoti maždaug 95 proc. Arkliais medieną ištraukti betenka ten, kur vykdomi ugdomieji kirtimai.

Smarkiai palengvina ir paspartina varginantį šakų genėtojų darbą genėtuvų „Husgorma“ panaudojimas. Kol kas jais atliekama apie 30 proc. šio darbo, bet artimiausioje ateityje tikimės minėtais genėtuvais aprūpinti visas miško ruošėjų brigadas.

Darbo našumo didinimo pagrindas — plyno kirtimo biržė. Taip vykdomi miško ruošai, visi darbai mechanizuojami. Trijų žmonių miško kirtėjų brigada, aprūpinta traktoriumi TB-1, motopjūklais ir šakų genėtuvais, plyno kirtimo biržėje per mėnesį pajėgi paruošti 800–1000 ktm medienos.

Be to, plyno kirtimo biržėje mechanizuojamas labiausiai varginantis darbas — biržės išvalymas. Naudojant traktorių su šakų grėbtuvu, šakos mechanizuotai sustumiamos į volus ir tuoj pat galima paruošti kirtavietę miško sodinimui. Trumpai tariant, ateityje mes darbininkų skaičiaus didinti nenumatome, o stengsimės visiškai mechanizuoti miško ruošos ir sodinimo darbus.

KORESPONDENTAS: nemažai rajono miškų plotai yra drėgnai, netgi pelkėti, sunkiai įvažiuojami. Kas daroma, kad visi miškai būtų produktyvūs ir iš jų nesunkiai būtų išvežama paruošta mediena?

P. SEBEIKA: šiuo metu sausiniams Dabūžių ir Troškūnų girininkijų miškai. Šiuose, o taip pat Juostininčių girininkijos Zuvininkų miške tiesiami keliai. Melioracija padės pagerinti medynų sudėtį, padarys miškus lengviau įvažiuojamus. Iki šiol mediena šiuose miškuose buvo ruošama gana sunkiomis sąlygomis, o miško medžiagos ištraukimas ir išvežimas kartais sudarydavo išties problemą.

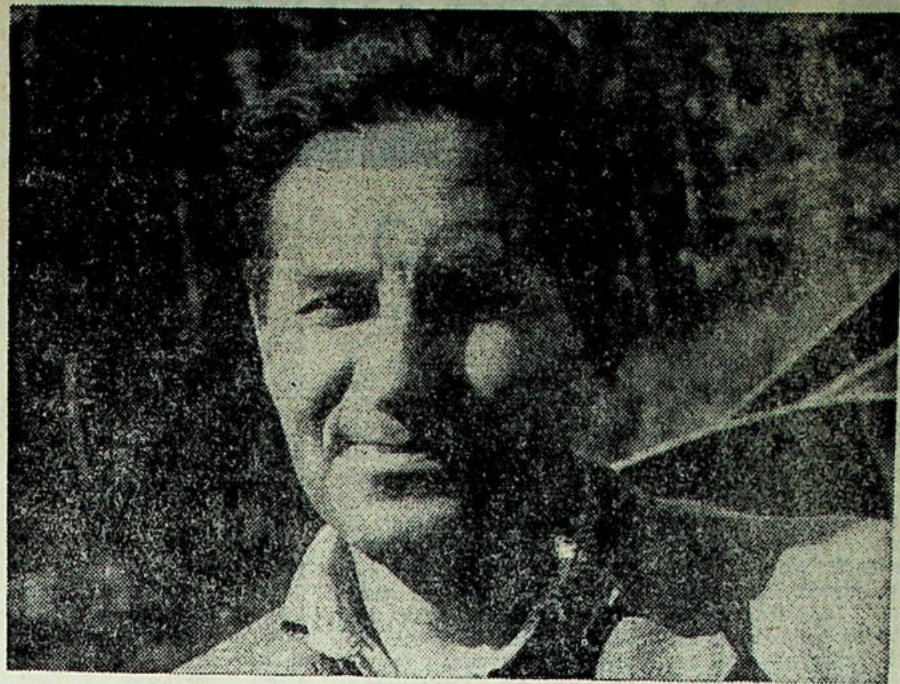
Melloruojamose miškuose numatoma įrengti 20–30 ha kultūrinių pievų. Tas įgalins naudojant mažesnius pievų plotus, mažesnėmis darbo sąnaudomis geriau aprūpinti miško darbuotojų gyvulus žienu ir ganyklomis.

KORESPONDENTAS: Anykščių miškų ūkis pastoviai įvykdo miško ruošos planus. Kurios girininkijos šiemet pirmauja? Kas iš eilulių ir miško medžiagos ruošėjų geriausiai darbuojasi?

P. SEBEIKA: pirmojo pusmečio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais tapo Vytauto Sabaliausko, Gintauto Baršausko ir Adolfo Bulvido vadovaujamos Sedeikių, Svėdų ir Anykščių girininkijos. Darbo sėkmę čia lemia tai, kad minėti girininkai randa bendrą kalbą su eiguoliais, darbininkais, vengia administravimo, palaiko kolektyvuose gerą darbinių nuotaiką, besiremiančių ir draugiškumą, ir nepalenkiamu reiklumu, ir geru savo pareigos supratimu.

Kalbant apie geriausius eiguolius, norisi paminėti Didžiojo Tėvynės karo veteraną Juozą Radzevičių, Antaną Augustiną, Petrą Leiką, Juozą Cemnicką, Antaną Cepę, Valda Gaillūną ir kt. Na, o iš miško ruošėjų kol kas nepalenkiamas traktorininkas Vaclovas Matelis. Greta jo pirmųjų gretose žengia traktorininkai Povilas Vingrys, Vytautas Dalinkevičius, Napalys Kalibatas, Alfonsas Budreika, motopjūklininkas Stasys Kaunietis, šakų genėtojai Justinas Gilvydis, Antanas Sulska, Vytautas Laplenis, Algis Bernatonis ir daugelis kitų. Šie žmonės savo našiu darbu, sąmoninga drausme ir teisingu savo pareigos supratimu duoda toną visam miško ruošėjų kolektyvui.

Naudomasis proga, Miško darbuotojų dienos proga noriu pasveikinti darbštų miškininkų kolektyvą, palinkėti kiekvienam asmeninėms laimėms, didelės sėkmės ugdant ir tausojant gimtinės rūbą, darnos ir spartos nelengvame darbe.

Anykščių miškų ūkio mechanizatorius Povilas Vingrys darbe pasižymi kruopštumu, sąžiningumu, yra sukaupęs nemažą patirtį ruošti dirvas miško kultūrų sodinimui helmotose kirtavietėse. Kasmet jų suaria per šimtą hektarų. Miškų ūkio veteranas, skaičiuojantis trečią darbo miške dešimtmetį, pelnė nemažą paskatinių, apdovanotas LTSR miškų ūkio ir miško pramonės ministerijos garbės raštu.

J. Junevičiaus nuotrauka

PASITINKANT MIŠKININKO DIENĄ

Rugsėjo mėnesį, kai medžių lapai sulviska spalvų margumynu, miškininkai pažymi Miško darbuotojų dieną.

Šiais, pirmajais XI penkmečio metais, žemės ūkio sistemos miškininkai savo profesinę šventę sutinka pasiekti neblogų rezultatų. Sėkmingai įvykdyti X penkmečio, taip pat šių metų 3 ketvirčių visi gamybiniai planai.

Šiuo metu rajono kolūkių, tarybinių ir kitų valstybinių ūkių miškai užima 23,8 tūkst. ha plotą, kas sudaro apie 50 proc. visų rajono miškų. Daugiausia miškų turi Elmininkų eksperimentinis ūkis — 2843 ha ir Svėdų kolūkis — 2153 ha.

1972 metais, įsteigus žemės ūkio sistemos miškų tarnybą, kolūkiniai miškai gavo tikrus šeimininkus ir prasidėjo naujas jų priežiūros ir tvarkymo etapas. Iki

to laiko miško atkūrimo bei priežiūros darbai nebuvo vykdomi. Dabar, kiekvienais metais, rajono ūkiuose apželdinama 100 ha miško aikštelių ir netinkamų žemės ūkiui naudoti žemių (iš jų 50 ha apželdina Anykščių miškų ūkis). Išugdoma 380–400 ha jaunuolynų, iš jų — 180 ha šviesinimo ir valymo kirtimais.

Rajono kolūkių, tarybinių ir kitų valstybinių ūkių miškuose pagaminama 21 tūkst. tūkst. kietmetrių miško medžiagos, tame tarpe 5,5–6 tūkst. tūkst. kietmetrių padarinės. Tai didelė parama rajono ūkiams, statant gyvenamuosius namus, gamybinės ir kultūrinės paskirties objektus.

Gerai savo miškus prižiūri ir intensyviai ūkininkauja „Gimtosios žemės“, „Anykščių šilėlio“, „Atžalyno“, Svėdų, Surdegio kolūkiai, Elmininkų eksperimentinis ir daugelis kitų ūkių.

Rajono ūkiuose dirba 36 eiguoliai ir 14 specialistų-miškininkų, iš jų 7 turi aukštąjį išsilavinimą.

Dideli darbo patyrimą sukaupę Elmininkų eksperimentinio ūkio, Skiemonių, „Gimtosios žemės“ kolūkių inžinieriai-miškininkai Juozas Baseckas, Rimantas Gylvs, Vytautas Kavoliūnas, „Gintaro“ kolūkio miško technikas Juozas Stukas. Gerai dirba jauni specialistai Darbo raudonosios vėliavos or-

dino Lietuvos žemės ūkio akademijos auklėtiniai Svėdų kolūkio inžinierius-miškininkas Vytautas Bareika, „Aušros“ kolūkio miško technikas Juozas Caplikas. Atsakomybė ir pareigingumu kiekvieną savo darbo dieną vainikuoja „Anykščių šilėlio“ kolūkio eiguolis Povilas Luščauskas, „Nevežio“ kolūkio eiguolis, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis, komunistas Juozas Jucius. Jiems vadovaujant darbai atlieka laiku ir kokybiškai. Silto žodžio nusipelnė ir didelį darbo patyrimą turintieji miškininkai Elmininkų eksperimentinio ūkio eiguoliai broliai Pranas ir Anicetas Mažvylos.

Ūkių miškų šeimininkai ne vien tik džiaugiasi pergalėmis ir pasiekimais, nemažai turime ir problemų, kurių patys išspręsti nepajėgūs. Mažai ūkliai gauna benzo-pjūklų, jų atsarginių dalių. Tik keli ūkliai turi miško ištraukimo įrengimus. Ūkiuose nėra mechanizmų miško pakrovimo darbams.

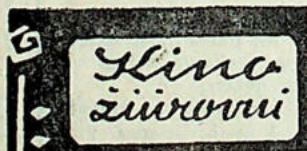
Nežiūrint minėtų trūkumų, žemės ūkio sistemos miškininkai pasiryžę įvykdyti visus TSKP XXVI suvažiavimo iškeltus uždavinius, didinant miškų produktyvumą, gerinant rekreacines jų savybes.

N. Saulis
Anykščių rajono žemės ūkio valdybos vyriausias miškininkas

Anykščių girininkijos miško ištraukėjas Napoleonas Kalibatas išdirbio normas vykdo 120–126 procentais, už šių metų pirmąjį pusmetį girininkijoje iškovojo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo vardą. Komunistinio darbo spartuolis dirba sparčiai ir kokybiškai.

J. Junevičiaus nuotrauka

„PALINKĖK MAN BLOGO ORO“

Tai Rygos kino studijos meninis filmas, kuriame parodoma šeimyninių santykių problema.

„Rita pasiėjo iš pirmojo, palydėjusio ją po vakaro su rubrika „Jeigu jums per trisdešimt“. Su antruoju, jau garbingo amžiaus ir apsiėjimo žmogumi, lyg ir mėgina kažką kurti, bet čia pasirodo trečiasis, lakūnas Imantas. Ir po pirmo lemtingo susitikimo Rita prašo draugės palinkėti jai tik vieno — blogo oro. Kad lėktuvas kuo rečiau skraidytų, kad ją matytų, kad... Staiga į katastrofą patenka sesuo, gyvenanti Vilniuje, ir Rita parsiveža du jos vaikus namo. Kaip dabar klostysis santykiai su Imantu? Ypač pramoginė yra šio filmo dalis, įvedanti mus į intymųjį Margaritos išgyvenimą.

nimų pasaulį. Antroje dalyje, kai veiksmai šiek tiek stabilizuojasi, turime progos artimai susipažinti su Rita ir ją įvertinti.

„PASLAPTINGAS SENIS“

Jauniesiems žiūrovams. Lenfilmo kino studijos filmas.

Gyveno kartą „trys muškietininkai“. Kaip ir dera muškietininkams, jie buvo ištikimi draugai, nieko nebijojo ir visada buvo pasiryžę bet kokiems žygiams. Ir, žinoma, jie turėjo savo Puikiąją Damą, kurią vienas iš muškietininkų buvo slapčia įsimylėjęs... Tai buvo Andrianas, Mitria ir Lionia, o savo Puikiąją Damą, turėjęs ją Marseljetės vardą, jie paprastai vadino Marselka. Neverta pasakoti apie visus berniukų žygius, bet reikia pasakviti, kad ieškodami paslaptingo senio „trys muškietininkai“ patyrė ne mažiau navojų ir nuotykių ir parodė ne mažiau drąsos, atkaklumo ir išdradingumo, nei įžymieji Diuma herojai.

S. Jasullonienė
Kino direktijos redaktorė

SPORTAS

„Kooperatininkas“ — „Anykšta“

Gana gausiai rinkosi futbolo mėgėjai į Anykščių miesto stadioną pažūrėti eilinių LTSR „A“ grupės „Nemuno“ čempionato antrojo rato futbolo rungtynių. Aikštės šeimininkai — „Anykštos“ komandos futbolininkai susitiko su Plungės „Kooperatininko“ futbolininkų komandos vienuoliu.

Zaidimas prasidėjo staigiomis atakomis. Abi komandos žaidė kovingai, norėdavo

pasiekti įvarčių. 30-oje pirmojo kėlinio minutėje „Anykštos“ komandos puolėjas prasiveržė baudos aikštelėje. Rungtynių teisėjas paskyrė 11 metrų baudinį. „Anykštos“ komandos futbolininkų vartus. Tiksliai ir stipriai svečių puolėjo smūgiuotas kamuolys pasiekė įvartį.

Tačiau 35-oje minutėje „Anykštos“ futbolo komandos puolėjas A. Bugenis palyginti tiksliai smūgiu nuginklavo plungiečių „Kooperatininko“ komandos vartininką ir rezultatai išlygiuoti.

Bet šias rungtynes rezultatu 2:1 laimėjo Plungės „Kooperatininko“ futbolininkai.

A. Nemickas

JIE DAR PERĖJO

Svėdaso (arba Beragio) žvėre medžiotojai turbūt pastebėjo virš nendrynų skraidančius suopio dydžio ilgais sparnais ir ilgoka uodega rudos spalvos paukščius. Tik šįmet čia apsigyveno nendrinės lingės. Pasirodžiusios balandžio pradžioje buvo stebimos iki gegužės pabaigos. Veisimosi laiką jos pasidarė tokios atsargios, kad atrodė, jog apleido šį ežerą. Tad lizdą radau tik išskridus jaunikiams, kai vėl virš nendrynų ėmė pastoviai laikytis visa šeima. Maždaug 75 cm skersmens statinys, panaudojant medžių šakeles, nendres ir panašią medžiagą, sukrutęs tanklame nendryne vos 24,5 cm, aukštyje nuo žemės. Vandens lygis čia labai mažas, nesiekia 10 cm.

Nendrinės lingės kasmėt aptinku Jaro upės slėnyje. Ties Valtkūnais, kur vešliuotose sąžalynuose niekieno netrukdomos jos ramiai peri. Bet ir ten gyvena, atrodo, tik viena pora. Tikriausiai, šie paukščiai nemėgsta savo gentainių kalmynystės, todėl išsiskirsto pavienėmis poromis. Apskritai, lingės neilgal užtrunka nuskrudusios nuo užimto vandens telkinio kur nors į sausumą. Daugiausia jos lėtai, aukštai keldamos sparnus, protarpiais sklaidydamos laikosi virš nendrynų. Kartais tuopa ir į medžius, pasirinkdamos labiau atsikišusias šakas. Nendrinės lingės minta įvairiausius smulkiais gyvūnais, neaplenkdamos ir lizdų su kiaušinėliais. Tačiau kur jos peri po vieną porą, nereikėtų dėl to smerkti.

Grybų apniktas medis.
J. Junevičiaus nuotr.

Sakalai — nuostabių paukščių. Bet jų vikrių, grakščių skrydžių, deja, retas begali pasigrožėti. Jau antri metai pastebiu skraidantį virš laukų ilgais daigais sparnais karvelio didumo paukštį. Jo išvaizda ore yra tiek būdinga, kad net pirmą kartą matant, išsiskiria iš kitų, primena čiurli. Tai sketsakalis. Jo lizdą radau mažame pušynėlyje netoli Svėdasų. Medžiai čia aukšti, lieknai, plonomis viršūnėmis, tad iki lizdo užlipti neįmanoma. Tačiau, kad ten esama jaunikių, byloja aplinka ir suaugusių paukščių elgesys. Reikia paminėti, kad sketsakaliai kiaušinius deda, palyginti, vėlai — apie birželio vidurį, tad mažyliai lizde išbūna bent iki rugsėjo pradžios. Anot prof. T. Ivanausko: „tokį vėlyvą terminą galima pateisinti tuo, kad tada jaunikių maitinimas sutampa su vabzdžių gausumu“.

Šis sakaliukas yra naudingas, nors kartais ir jis sugauna mažus paukštelius. Jis sunaikina daug žalingų vabzdžių, ir kaip visi sakalai, yra pastebimai nykstantis. Todėl globotinas. Šįmet mano stebimų sketsakalių pora išaugino tik vieną jaunikį.

Naktiniai plėšrūnai, nepažįstami žmogaus talkininkai.

kai kovoje su graužikais, yra pelėdinių būrio paukščių. Deja, šie sparnuočiai yra reti, tad tik naminės pelėdos pavarėjant girdimos parke, esančiame prie Beragio ežero. Tas ūbavimas, kai aplinkui visiškai tamsa, pliki juodi medžiai ir nė jokio kito garso, kiek šurpoka. Ir atsidūrus tokioje vietoje, kai kas tikrai pasijunta nejaukiai.

Labai tinkama pelėdoms perėti vieta yra seni apirę pastatai, buvusio dvaro rūmai. Čia radau ir sunkiai skraidantį jaunikį, nuklydusį nuo lizdo. Pelėdos ypač mėgo gyventi netoli rūmų buvusioje kolūkio arklidėje, kur pastogėse neretai buvo galima pamatyti šiuos nakties paukščius. Bet pastatui suvirtus, neliko joms čia vietos. Medžioti pelėdos atlekia net į kolūkio šieno daržines, kur ir dienos metu aptinkamos. Tik žmonių išsigandusios neria kur pro skylę ir nuskuba parko link. Naminė pelėda — kiek didesnis už varną rudai margas paukštis. Šie sparnuočiai be galo naudingi: jie naikina peles.

Naminės pelėdos laikomos dar neretomis, bet vis dėlto jų kasmėt mažėja. Kiek dažniau dar virš laukų matomi sklandantys suopiai, retkarčiais praleikia vanagėlis, rečiau kas begali pasigirti matęs vištvanagį.

J. Auglys,
moksleivis

LATAVA

Sis maloniai skambančių pavadinimų upokšnis, dešinysis Sventosios intakas, tekantis per Aukštakalnio ir Andrioniškio kolūkių laukus, kuomet toliau, tuo spėčiau pasibėgėję, kol galop atiduoda kuklią savo tyro ir šalto vandens duoklę Simonių girią pratyvuliuojusiai, jaukų Andrioniškį aprietusiai ir Anykščių link pasidavusiai Sventajai.

Latavos versmės — dabar sukuriantis, plačios Palatavio pievos. Kaip ir daugelio nedidelių upokšnių pradžia, taip ir Latavos, aukštųjų vilties melioracinių griovių, bet vis dėlto vietiniai žmonės atmintyje regdami iš slėnų prasivogusią, tarp žolynų blyksinčią upelę, nelinkę atvesti tegu dabar ir į paprasčiausią melioracinį griovį panašios Latavos pavadinimo. Juo labiau, kad čia pat boluoja Latavėnų namai, driekiasi Palatavio laukai. Mažas upokšnis davė pavadinimus ir gyvenvietei, kaimui.

Nuo keliuko, sukančio iš Latavėnų buvusios Okuličiaus dvarvietės link, per pievas tiesiai į rytus nužvilga melioratorių nubrėžta Latavos vaga. Netrukus ji šliejasi prie nedidelio beržynėlio. Anylinkės senbuviai teigia, kad prieš kurį laiką čia buvęs miškas, iš to drėgno, kimsėjo miško ir Latava ėmusi pradžia. Po vienos prie kito savo viršūnes glaudžiančiais beržais veža viržiai, žalumai spindi bruknienojai. Matyt, tai buvusio miško palikimas. Kairėje Latavos pakrantėje, tuoj už beržynėlio, kūpo kalvelė, gražiai nuapvalėjusi, tarsi būtų supilta tarp šių lygumų. Prieš kurį laiką toje kalvelėje buvo pradėta kasti žvyras ūkio reikalam, bet, radus žmonių kaulų, daugiau nebuvo kasama. Ko gero, ši kalvelė tai senkapis.

kuriuo vertėtų pasidomėti archeologams.

Sviesiai ir lengvai virvena Latava per pievas, laukus, kurį laiką ji neišvaizdi, plikakrantė. Bet toliau lygumos jau ima kuprotis, po truputį ryškėja ir upokšnio slėniai, tarp laukų kylančios kalvelės dabinais lieknalimėmis pušimis. Daugėja ir sodybų. Kai kurios jų senovinės, besipuikuojančios baltomis arba mėlynai baltomis langinėmis, profiliuotais antlangiais.

Nors ir melioruota, bet vis tiek Latava keičia savo kryptį, pratekėjusi lygumas grėžiasi į pietus, o priartėjusi prie plento Anykščiai — Troškūnai vėl metasi į rytus, prieš tai suglobojusi taip pat ištiesintą, iš dešinės laukų klonais atgarmėjusį upeliuką. Ko gero, jis jau bevardis, bet taip skambiai čiurlenantis, tarsi sveikinantis Latavą, nuo pat ankstyvo pavasario savo slėnus, žolėtus krantus apsiškaišantis skaisčiai geltonomis purienomis.

Spėčiau ima tekėti ir Latava, vietomis ji tarsi pasibėgėję pakalnėn, suspurda dangaus spalvą perėmusiais raibuliais, sugurgena, lyg gincijasi su ja suspaudusiais tais tiesiais it styga krantais. Prie upokšnio įsirežusio į durpėtą žemę vis labiau artėja krūmynai, ant kalvų ošia pušys, žemesnėse vietose siūruoja beržai, lapoja alksniai, stiebiasi į viršų žali eglių bokštai. Galop visai prisiliečia miškas prie sulėtinusios savo bėgsimą plūšančios iš krantų Latavos. Umai išplatėjusiam upokšnyje atsispindi medžiai, kai kurie brenda tiesiai į vandenį, pasitaiko ir virtuolių, nugulusių skersai upokšni. Matosi, kad čia pasidarbiuota bebrų. Netrukus paaiškėja, kodėl taip paplatėjo, pagilėjo pasiekusi mišką, La-

tava. Ją užtvėnkė bebrai, sutempę šakas, augalų šaknis, suplūkę savo statinį molį. Kranta Latava nuo užtvankos, iš tolo šniokščia, net nuaidi per mišką. Tuoj už užtvankos aiškūs bebrų veiklos padariniai — nuleisti alksniai, kaip dalgiu nupjauti lazdynų krūmai. Prigultyta ir beržų. Darbavosi tie kapliadanciai iš pieties.

Nuo užtvankos nupuolusi Latava iškart susiaurėja ir paseklėja, tampa siauroka, vietomis suboluojanči smėlėtu dugnu. Kai kur, ties vingiais, blizga balos — senvagės liekanos. Bet neilgai spėjai vingiuoja Latava per mišką. Vėl lėtėja, ima lipti iš krantų, semti medžių. Toliau nei panašėja į miško lomoje tyvuliuojantį ežeruką. Iš tolo pasigirsta šniokštimas, vadinasi, vėl užtvankos. Daug priguldyta medžių, kai kurie kabo virš vandens, viršūnėmis susilaikę už dar stovinčių. Si užtvanka didesnė už pirmąją, kone metro aukščio, pusraciū išriesta, kokių 20 metrų ilgio. Nušalu čia, tai ir plūša bebrai niekieno netrukdomi.

Nusprūdusi nuo užtvankos Latava vėl siaura, porą kartų navingiavusi, lenda po Anykščius — Andrioniškio plentą, tuoj už kelio su šniokščia ties buvusio vandens malūno liekanomis, kerta tarpukalvių lankas. Čia ir paskutinis Palatavių kaimas, kaip ir upokšnis, nuo seno Latava vadinamas, kur gyvena dori, darbštūs, mylintys šiuos kalvomis kuprotas, žilais žaliuojančias, visų akį traukiančias apylinkes žmonės.

Nepaprastai vaizdingas, žavintis savo pirmapradišku, slėpiningumu Latavos žemupys Baigiantis savo kelia upokšnis (nuo versmės iki žiočių jis navingiuoja 9,7 km) smarkiai kilpinėja, prisidengia pašventupio miškui, į stačius slėnio krantus kopia ištękinės pušys, žalia-skarės eglių. Ypač paaukštieja dešinysis krantas, nuo jo kaip nuo didelio bokšto žvelgi į apačioje almančią, savo daina dainuojančią, vietomis net suputojančią Latavą. Tik prie pačių žiočių upokšnio slėnis praplatėja, krantai kiek palėkštėja, prie vandens būriuojasi alksniai, tarsi čia būtų susirinkę palydėti gaivia vėsa dvelkiančios, bylios ir išraiškingos Latavos. O ji paskutinį vingį ansukusi nuščiūva, tyliai iplūsta į pasraunojusią, žolėtą salą apglėbusią tolyn skubančią Sventąją.

V. Rackaitis,
M. Telksnytė

Redaktorius
ST. VINCIONAS

„Nevėžio“ kolūkio pirmos laukininkystės brigados dirbantiesi liūdi dėl ilgamečio brigadininko VIKTORO MACIONIO mirties ir reikią glia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

ANELEI SERENIENEI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdžią užuojautą.

„Nevėžio“ kolūkio Užnėžio gyvulininkystės sektoriaus darbuotojai

Mirus Kurklių ambulatorijos darbuotojai TEKLEI TUTKUTEI, velionės giminės ir artimiesius nuoširdžiai užjauciamas bendradarbiai ir Kurklių vaistinės vedėja.

„Nevėžio“ kolūkio profesijūnė organizacija nuoširdžiai užjauciamas MACIONIŲ šeimą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui VIKTORUI MACIONIUI.

Mirus VIKTORUI MACIONIUI, nuoširdžiai užjauciamas žmoną, vaikus ir artimuosius.
„Nevėžio“ kolūkio valdyba

Brangiai mamytel mirus, nuoširdžiai užjauciamas ANELĘ MATULIENE.

Kalmynai

Mirus JONUI TAMOSIONIUI, Skiemonių kolūkio mechanizatoriai reikiame nuoširdžią užuojautą šeimai ir artimiesiems.

Dėl JONO TAMOSIONO mirties reikiame glia užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Skiemonių kolūkio vairuotojai

EMILIJAI ARLAUSKIENEI
Nuoširdžiai Jus užjauciamas dėl brangaus brolio mirties.
A. Matulienė, O. Petronienė, S. Griškienė, J. Bareikienė, Bagdišankos

Mirus JULEI JANKAUSKIENEI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionės sūnui, dukrai ir artimiesiems.

„Nevėžio“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos

Nuoširdžiai užjauciamas ALFONSA VILCIAUSKA, mirus brangiam tėveliui.

„Gintaro“ kolūkio Zavlesiškių sektoriaus mechanizatoriai ir vairuotojai

JUOZUI BERESNEVICIUI
Dėl mirties sesers mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
Žemės ūkio valdžios darbuotojų kolektyvas

DANGUOLEI BAKSIENEI ir VANDAI SEMENIENEI
Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
A. ir V. Ginočiai, N. ir L. Giralavičiai, V. Piniraitė, G. ir H. Vėbros, A. ir A. Jakubėnai

Dėl JONO GIRSKAUS mirties nuoširdžiai užjauciamas velionio šeimą ir artimuosius.

„Svyturio“ kolūkio Vikonių fermos darbuotojai

Mirus JONUI TAMOSIONIUI, nuoširdžiai užjauciamas velionio šeimą ir artimuosius.
Skiemonių kolūkio Diktarių brigados kolūkiečiai

Nuoširdžiai užjauciamas EMILIJA ARLAUSKIENE, mirus broliui.
Poilsio namų „Silelis“ darbuotojų kolektyvas

GENOVAITEI KOVIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus mylimos mamytės.
Svėdasu kolūkio žemės ūkio specialistai

Mirus JONUI TAMOSIONIUI, nuoširdžiai užjauciamas velionio žmoną ir vaikus.
Skiemonių kolūkio valdyba

Mirus ilgamečiui laukininkystės, brigadininkui VIKTORUI MACIONIUI, nuoširdžiai užjauciamas velionio šeimą ir artimuosius.

„Nevėžio“ kolūkio brigadininkai, agronomai ir pavaduotojas gamybos reikalams

ARŪNUI TAMOSIONIUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
Leliūnų vidurinės mokyklos XI klasės draugai ir auklėtojas

JONUI DUBICKUI
Reikiame nuoširdžią užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties.
Anykščių m. J. Biliūno gatvės namo Nr. 18 II laiptinės gyventojai

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винционас, г. Аникияй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato, tiražas 11.260. Užsak. Nr. 1933
Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.